

отсхтствие на прѣчки. Който не умѣе да утилизира и прѣчкитѣ, той нѣма да отиде далечъ, даже и да би се ползувалъ, като студентъ и сетнѣ като гражданинъ, съ абсолютна свобода отъ външни прѣчки. Волята е най-вѣрния залогъ за плодотворенъ животъ и нея трѣбва студентътъ да култивира повече отъ всичко.

И въ искането на студентитѣ да образуватъ политически дружества ний не виждаме нищо страшно, и ако ни се отговори, че това би отвлѣкло студентитѣ отъ прѣката имъ работа, ще възразимъ, че за това съвсѣмъ не сѣ нуждни специални студентски дружества: — нашиятъ животъ; нашето държавно и обществено безредие; духовната атмосфера, която владѣе въ Училището; традицията, която всѣки студентъ си донася отъ гимназията, както и тая, която намира тукъ, — съ една дума, всичко отвлича нашия студентъ — и не само студента — отъ чистата наука и въобще отъ кабинетния трудъ, и само най-силнитѣ — най-чисти или най-амбициозни — натури устояватъ на течението. Но отъ това, че студентскитѣ политически дружества не би могли да причинятъ никакво зло (защото е отдавна причинено), още не слѣдва, че тѣхното узаконяване е желателно. Организацията на университетското образование въ една страна трѣбва да почива върху принципи, които би имали тенденцията да създаватъ традиции и фактори за най-висока духовна култура и, на първо мѣсто, да отвличатъ духа на студента отъ врѣмното и случайното, въобще отъ интереситѣ на деня, къмъ вѣчното и неизмѣнното — отъ дѣйствителността, въ която